

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Det bliver ofte fremhævet og med rette, at handel er et meget vigtigt middel til at skabe udvikling og bæredygtig udvikling i ulandene. Men det er jo ikke nok med de fine ord – det sagde hr. Vesselbo også – det er handling, der skal til. Og derfor er det jo ærgerligt, at der ikke kom noget handling i Johannesburg, som sikrede ulandene fri adgang til vores markeder, og som sikrede en afskaffelse af de meget handelsforvridende landbrugs subsidier. Der kom bare en formulering om, at der er behov for reform af subsidier, som har betydeligt negative effekter på miljøet, og som ikke passer med bæredygtig udvikling, nemlig i artikel 91 b.

Derfor er mit spørgsmål til Venstre: Hvad vil Venstre foreslå, at Danmark skal spille ud med i forbindelse med afskaffelse af skadelige subsidier? Hvad skal der ske med eksportstøtten, som gør, at vi dumper vores overskudsproduktion på de fattige landes markeder og slår deres produktion i stykker? Hvad skal der ske med den direkte indkomststøtte, som gør, at vi får en overproduktion, som ulandene ikke kan konkurrere med og dermed får en lavere verdensmarkedspris? Og hvornår skal det ske?

Hvad er Venstres konkrete plan for en afvikling af de skadelige subsidier til europæisk landbrug?

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil også godt bede hr. Eyvind Vesselbo om at forklare, hvad der menes helt konkret med de ord, der står om subsidier og markedsadgang.

Sandheden er jo, at EU og den danske regering rejste tomhændede til Johannesburg. Man havde ikke indrømmelser med til ulandene. Man havde ikke engang et tilbud om at fjerne eksportstøtten til landbrugsvarer, der dumpes på ulandenes markeder, som vi f.eks. så det med mælkepulver fra Arla. Ingenting havde man med.

Så havde vi efterfølgende en folketingsdebat for nogle få uger siden, hvor vi diskuterede spørgsmålet om afvikling af disse landbrugsstøtteordninger og adgang for de fattigste lande til at sælge deres landbrugsprodukter her i Danmark. Og der vedtog man, at man vil have lang, lang tid til at se på afvikling af landbrugsstøtten. Lang tid skulle der gå.

Så gemmer der sig overhovedet noget som helst konkret bag de smukke ord?

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Hr. Martin Lidegaard spørger, hvor pengene, de 1,5 mia. kr., er blevet af. Nu var det jo sådan, at denne her regering kom til og skulle rette op på 9 års slaphed i sundhedspolitikken, og derfor var det vigtigt med en vitaminindsprøjtning på 1,5 mia. kr., og det er den, der er sat af i år til at genoprette sundhedsvæsenet. Vi regner med, at det er på plads, og at pengene bliver brugt. Derfor er de 1,5 mia. kr. jo indgået i det samlede beløb på finansloven, og det ville hr. Martin Lidegaard kunne se, hvis han havde sat sig ind i lige netop denne her sag.

Hr. Jørn Jespersen spørger om en række ting. Det her drejer sig jo om opfølgningen på Johannesburg og ikke om, hvad der skete i Johannesburg. Hvis man ville gøre det, som hr. Jørn Jespersen gør nu, skulle man have fremsat et helt andet forslag til vedtagelse, og så skulle det være noget i retning af: Er vi tilfredse med forløbet i Johannesburg? Men det, vi spørger om nu, er en opfølgning af initiativerne fra Johannesburg, og det er jo det, debatten skal gå på her, ikke om det var godt eller dårligt i Johannesburg.

Det samme er tilfældet med hr. Keld Albrechtsens spørgsmål. Noget af det er igen: Hvad skete der i Johannesburg? Men det er jo ganske korrekt, at der blev en vedtagelse om, hvad man kunne gøre omkring landbrugsstøtten, og der var et af punkterne, at de 48 fattigste lande åbner op for landbrugsprodukter før 2009. Det er da et helt kontant resultat: For de allerfattigste lande åbner man op.

Det er da en vedtagelse. Hvorfor kunne Enhedslisten ikke støtte det?

(Kort bemærkning).

Jeppe Kofod (S):

Jeg vil gerne spørge Venstres ordfører, om han deler den vurdering, at et af de store problemer i Johannesburg, som også knytter sig til opfølgningen af Johannesburgtopmødet, jo var, at EU selv drev ulandene i armene på USA, fordi vi kom til Johannesburg tomhændet, som andre har nævnt. Vi ville ikke give indrømmelser på hverken handelsspørgsmål, subsidier, ulandsbi-stand, gældslettelse eller noget som helst, som ulandene kunne bruge. Derved drev vi faktisk ulandene i armene på USA, som jo også på de punkter er meget restriktiv.